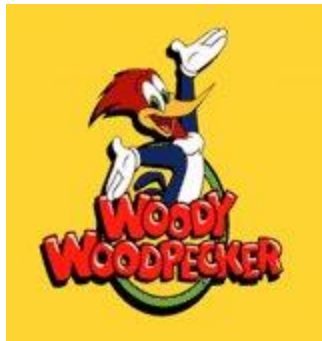

Unité 23: Joe Dassin

Een Amerikaan die in het Frans zingt? Ja hoor, en hij is lang niet de enige. Amerikanen hebben altijd van de Franse taal en van Franse chansons gehouden.

Joe Dassin is geboren in New York in 1938. Hij is de zoon van Jules Dassin, een bekende filmregisseur in Hollywood, het centrum van de Amerikaanse cinema. Zijn moeder is van Hongaarse afkomst en speelt viool in een orkest. De kleine Joe groeit dus op in een milieu van acteurs en muzikanten. De familie reist ook veel en zo belandt Joe op twaalfjarige leeftijd in Parijs waar hij een deel van zijn middelbare studies doet. Hij heeft het er best naar zijn zin en maakt veel vrienden. Hij loopt ook school in Zwitserland. Op z'n 18 jaar keert hij terug naar de Verenigde Staten waar hij aan de universiteit gaat studeren en na vier jaar een diploma in de etnologie (volkenkunde) haalt.

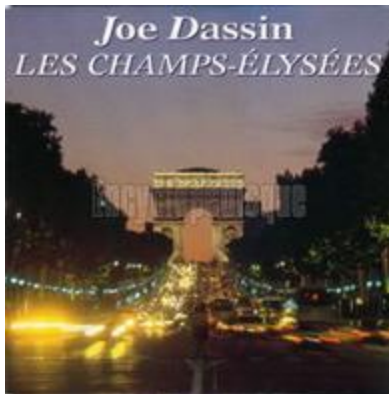
Zijn hele jeugd lang is Joe geboeid geweest door muziek en liedjes. Tijdens zijn jaren als student in de Verenigde Staten verdient hij geld door aan de terrasjes van cafés liedjes te zingen, ook Franse liedjes want daar houdt het publiek van. In het begin van de jaren 1960 besluit hij terug te keren naar Frankrijk waar hij presentator wordt van het bekende radiostation RTL. Daardoor krijgt hij de kans om een liedje op te nemen, maar dat eerste plaatje wordt geen succes. Hij geeft niet op en in 1966 neemt hij een ander liedje op, **Bip Bip**. Zijn warme stem en het leuke melodietje zorgen ervoor dat hij van de ene dag op de andere in de hitparade zit. Het liedje vertelt hoe Joe Dassin in het Parijse verkeer een jongedame helpt die met haar open wagen in een regenbui terechtkomt. En bip bip is natuurlijk de kreet van Woody Woodpecker, de snelle woestijnvogel op de baan.

Al spoedig volgen concerten want het publiek wil die nieuwe jonge zanger in levende lijve toejuichen. In 1967 treedt hij samen met de jonge Salvatore Adamo op. Adamo is dan net 24 jaar. Het jaar daarop scoort Joe Dassin een nieuwe grote hit met een liedje over de **Daltons**, de vier bandieten in het Amerikaanse westen, die Lucky Luke steeds maar weer in de gevangenis moet stoppen.

De Amerikaanse achtergrond vind je ook in een liedje als **L'Amérique**, dat een Franse versie is van een bekende Amerikaanse song, "Yellow river". De volgende opname van dat liedje is wel heel speciaal: hier zingt Joe Dassin samen met de recente zangeres Laam,

maar in feite is het een montage want Joe Dassin leeft op dat moment niet meer... Je merkt amper dat het live optreden van Laam gekoppeld is aan een beeldprojectie met Joe.

In 1970 brengt Joe Dassin het liedje [Les Champs-Élysées](#) uit, een liedje over die beroemde grote laan in Parijs. Het wordt een van zijn grootste successen. Het is een liedje dat niet alleen alle Franstaligen kennen, maar ook alle leerlingen en studenten die Frans leren. Als je Joe Dassin – Les Champs Élysées op Internet zoekt, zul je merken hoeveel mensen er PowerPoints over hebben gemaakt. En natuurlijk vind je ook video's waar Joe Dassin zelf het liedje op zingt.

Zelfs de meest recente succesvolle artiesten zingen dit liedje nog steeds vol overgave, zoals [Zaz](#) in 2010. Heel de jaren 1970 zou Joe Dassin nog talrijke succesliedjes zingen. Helaas speelt de gezondheid hem parten. In 1979 moet hij geopereerd worden aan een maagzweer en hij herstelt moeilijk. Maar het is zijn hart dat hem de genadeslag geeft: in 1980 sterft de beroemde zanger aan een hartaanval. Hij is nog maar 42 jaar oud. Maar vergeten worden zal hij nooit. Zijn liedjes behoren tot het muzikaal erfgoed van iedereen die van de Franse taal houdt.